

DANSA KVAD 2

↗

& Stolt Signhild:

*(#4439: <:31> do /dodo
dodo rere re so so mi;
do rere re remi fa so
o; mi soso so sofa mi
fa fa mi; mire do mi
re e do o; h) x19*

'1 Stolt /Signhild lader
brygge og blande vin,

(×:; – **så favr da falder den
rin – ;**)

hun byder sin broder hjem til
sig.

(×:; **Udi brynjer alle.**)

'2 Og de skænkte mjød, og de
skænkte vin de skænkte
så længe, som solen skinned.
.....

'3 Hendes broder og han ville
ride hjem, stolt Signhild
byder hannem følgesvende.
.....

'4 “Og hvad skal jeg med
følgesvende? Mine
fiender eru nu alle i senge.”
.....

'5 Og der han kom foroven
den by, der mødte han
sine fiender syv.

'6 Og der han kom i tykken
ris, da blev han sine
fiender vis.

'7 “Jeg beder Eder, alle mine
fiender, for Gud: I lade
mig blæse i forgylden ljud.”
.....

'8 “Og du skal have vort
minde dertil, du blæs i
ljud imedens du vil.”

'9 Han blæste i ljud, han
blæste så hårt,det hørte
stolt Signhild i sin gård.

'10 Han blæste i ljud, han
blæste så længe, det hørte
stolt Signhild i sin seng.

'11 Stolt Signhild råber over
al sin gård: “I lede mig ud
min ganger grå.”

'12 “I lede mig ud min ganger
grå, vel syv år siden han
solen så.”

'13 “Han solen ej så vel i syv
år, vel femten år siden
han sadelen bar.”

'14 “I hente mig ud mit
glavind og spjud, vel
átjan år siden de vare ude.”
.....

'15 Stolt Signhild red, så fast
hun rende, sin gode fole
derover hun sprængde.

'16 Stolt Signhild råber, hun
var så vånd: “Du svar
mig, broder, om du kan.”

'17 “Ikke er jeg ve, og ikke er
jeg vånd du hjælp mig,
søster, om du kan.”

'18 Hun hug ihjel hans
fiender syv, så førte hun
hannem levende til by.

'19 Og havde det været to for
en, så havde hun givet
dem dødsens men.

**& Harra Pætur og
Elinborg:**

#4444: <1,6:29>

*(/LaLa LaLaMi SiSi La;
LaLaTi doTi LaSo; TiTi
TiTi TiTi dodo; doTi
doTi LaSo (#Niðurlag:
Ti TiTi La SolFa Mi
LaTi do do;Ti Ti TiTi
Mi LaTi doTi La a))x52*

'1 Harra Pætur og Elinborg, ;
börn vóru tey so ung, ; lögdu
sínnum ástum saman, ;
mongum eru forlög tung.

**(×: Nú lystir meg í dansin at
gá, ; Meðan rósur og liljur
tær grógva væl.)**

'2 Harra Pætur og Elinborg, ;
börn vóru tey so rík, ; lögdu
sínnum ástum saman, ;
mongum eru forlög slík.

'3 Legði hann hendur á
frúnnar háls, ; myntist við
hana blíða: ; "Hvussu leingi
vilt tú, Elinborg, ; festarmoy,
mín bíða?"

'4 "Bíða vil eg í sjeý vetur ;
uttan frænda ráð, ; giftast ikki
livandi manni, ; meðan eg
liva má.

'5 Bíða vil eg í sjeý vetur ;
móti mína frænda vilja, ;
giftast ikki livandi manni, ;
um enn meg kongur giljar."

.....

'6 Harra Pætur stígur ; í tað
standandi floy: ; "Eg forbjóði
hvørjum manni ; mína
festarmoy!"

'7 Harra Pætur stígur ; í tann
standandi stavn: ; "Eg
forbjóði hvørjum manni ;
sova í hennar arm!"

'8 Sjeý vetur forgangnir vóru,
; Elin tók at leingja, ; akslar
yvir seg kápu blá, ; í
glasglugga at standa.

'9 Elin stendur í glasglugga, ;
sær hon út so víða, ; fagur var
tann knørrin, ; hon sær eftir
havinum líða.

'10 Full væl kenni eg seglini,
; fullvæl kenni eg rá, ; fullvæl
kenni eg knørrin tann, ; ið
harra Pætur ár."

'11 Elin gongur til strandar
oman, ; sínnum borðum skeyt,
; fagur var sá knørrin, ; for
bryggjuni fleyt.

'12 "Hoyrið tit , ríkir
keypmenn! ; hvat hava tit at
selja?"- ; "Vit hævum skruðir
og skarlak reytt, ; tað besta,
frú kann velja."

'13 Lítið er mær um skruðir ;
og ei um skarlak reyða, ; mín
bróðir er av landi úti, ; tí
syrgi eg meg til deyða."

'14 "Hann er ei tín bróðir, ;
hann er tín biðlasvein, ; hann
er sær í Danimark, ; har
ræður for borgum ein.

'15 Hann er sær í Danimark, ;
teir kalla hann harra Pætur
ríka, ; hann hevur fest ta
donsku frú, ; hon er ikki
tygara líki."

'16 Elin gongur frá strondum
niðan, ; sveipar hon seg í
skinn, ; so gár hon í høgaloft ;
for Eirik, bróður sín, inn.

'17 "Væl sitið tær, Eirikur,
bróðir mín! ; tað sigi eg tær
av: ; Vilt tú vera mín
stýrimaður ; yvir tað salta
hav?"

'18 "Set teg niður við mínum
borði, ; drekk við mær í dag!
; eg kalli tað ei vera
moyggjarsið ; at sigla tað
salta hav."

'19 Elin snúðist av hallini út, ;
mestan var hon vreið: ; "Gud
lati meg ikki liva tann dag, ;
eg biði teg bønir meir!"

'20 Tekur hon allar
moyggjarnar, ; setur saman í
ring, ; hon tók upp ein
silvursaks, ; hon klippir hár
umkring.

'21 Tekur hon allar
moyggjarnar, ; hon klippir av
teim hár, ; síðan lærir hon
allar tær ; tað jútska
riddaramál.

'22 Tekur hon allar
moyggjarnar, ; sker teim
riddaraklæði, ; so ganga tær
til strandar oman, ; sum Elin
fyri var.

'23 Eirikur gongur til strandar
oman ; á tann sama dag: ; "Eg
vil vera tín stýrimaður ; yvir
tað salta hav."

'24 "Eg seti ikki minni við ;
enn mín silvurring: ; eingin
kemur kallmaður ; innan
skipakring!

'25 Eg seti ikki minni við ;
enn mín silvurkross: ; eingin
kemur kallmaður ; inn á skip
til oss!

'26 Eg seti ekki minni við ;
enn mín silvukorða: ; eingin
kemur kallmaður ; innan
snekkjunar borða!"

'27 Enntá var tað Elinborg, ;
dregur upp á seg glógva, ; so
gár hon til stýrið at stá, ; og
turnar at rógva.

'28 Rókust úti á myrkum havi
; mánaðirnar tvá, ; ongar
vættrar fingur tær ; til nøkur
lond at sjá.

'29 Rókust úti á myrkum havi
; mánaðirnar tríggar, ; ongar
vættrar fingur tær ; til nøkur
lond at síggja.

'30 Ongur vættrar fingur tær ;
til nøkur lond at sjá, ; fyrri ta
høgu boðaslóð, ; so fell tann
bylgja blá.

'31 Svaraði frúgvín Elinborg ;
í fyrsta orði tá: ; "Lovið
heldur olmussu, ; so fáum
vær land at sjá!"

'32 Summar lovaðu eina, ;
Elin lovaði tvá: ; tá tók token
at lýsa av ; tær fingur land at
sjá.

'33 Allar lovaðu eina og tvær,
; Elin lovaði trinnar: ; token
tók so at lýsa av, ; tær fingur
land at kenna.

'34 Árla var um morgunin, ;
sólin roðar í fjøll, ; tá tók
token at lýsa av ; for harra
Pæturs høll.

'35 Fríggjadagin í páskavíku ;
fóru tær út í hav, ; tær komu
ekki til landanna ; fyrr enn
Santa Mortans dag.

'36 Kasta sínum akkerum ; á
tann hvíta sand, ; fyrst stígur
frúgvín Elinborg ; sínum
fótum á land.

'37 Úti í miðjum grasagarði ;
akslar hon sítt skinn, ; og so
búgvín gongur hon ; í høgur
hallir inn.

'38 "Heil sitið tær, harra
Pætur, ; yvir ydra breiða
borð! ; plaga so allir høviskir
sveinar ; halda síni orð?

'39 Væl sitið tær harra Pætur
; og tann danska frú! ; Plaga
so allir høviskir sveinar ;
halda sína trú?"

'40 Harra Pætur snúðist yvir
borðið fram ; við silvurskál í
hendi: ; "Signi Gud tíni eygu
tvá! ; so gjølla eg teg kendi!"
.....

'41 Hoyr tú, frúgvín
Ingibjörg, ; tú ver mær ekki
vreið, ; meðan eg fylgi
mínum systursoni ; tríggar
 dagar á leið!"

'42 Meðan eg fylgi mínum
systursoni ; tríggar dagar á
leið; komi eg ekki aftur tann
fjórða, ; so vænta meg ekki
meir!"

'43 Svaraði frúgvín Ingibjörg,
; tár á kinnar lá: ; "Hann er ei
tín systurson, ; fullvæl kann
eg tað sjá."

'44 Svaraði frúgvín Ingibjörg,
; tár á kinnar glíggjar: ;
"Hann er ei tín systurson, ; so
væl kann eg tað síggja."

'45 Svaraði frúgvín Ingibjörg
; í triðja orði tá: ; "Kallmanna
hefur hon yvirbrøgd, ; enn
kvinnu hefur hon hár."

'46 Fylgdust tey til strandar
oman ; alt í einum liði: ; harra
Pætur og Elinborg ; og
Ingibjörg tann triðja.

'47 Ingibjörg stendur á
hvítum sandi, ; sára ið hon
grætur, ; Elin stendur í fremra
stavni, ; hirðir ei, hvat hon
letur.

'48 "Liv nú væl, frú
Ingibjörg, ; tú hitt danska
sprund! ; eg havi fingið mín
festarmann, ; eg lænti tær um
stund.

'49 Liv nú væl, ; frú
Ingibjörg, ; við títt
elvangangi! ; eg havi fingið
mín festarmann, ; eg lænti tær
so leingi."

'50 Grátandi snúðist frú
Ingibjörg ; aftur í sína borg, ;
gláður siglur harra Pætur ;
heim við Elinborg.

'51 Drukki var teirra
brúdleypið, ; kátt var teirra
lív, ; gingu bæði í eina song ;
harra Pætur og hans vív.

'52 Farið fyri eystan, farið
fyri vestan, ; farið fyri
verðsins enda, ; tey koma
bæði í eina song, ; ið Gud vil
saman senda.

& Petro sinjor' kaj Elinborg':

< *Notis Schrøter. El feroa tradukis Martin Strid (2016). Duoble tradukiĝis strofoj '3, '26, '34 kaj '36. Klarigoj (*): '21 Juta kavalirparolo: ĝentilula dialekto de Jutlando. '35 Pasko: festo en fino de marto aŭ aprilo ; Sankta Martena tago: festo en komenco de oktobro.>*

'1 /Petro sinjor' kaj Elinborg' ;
estis infanoj junaj, ; sian
amon metis kunen, ; multajn
sorto punas.

(×: **Nun emas mi e2n danco
jam iri ; dum rozoj, lilioj
kreskadas tre.**)

'2 Petro sinjor' kaj Elinborg' ;
estis infanoj riĉaj, ; sian amon
metis kunen, ; multajn sorto
sufiĉas.

'3a Metis li manojn sur ŝian
kolon, ; al ŝi milde parolas :
"Kiom longe vi, Elinborg', ;
fianĉino, atendi min volas?"
.....

'3b Metis li manojn sur ŝian
kolon, ; kise ŝin karesas :
"Kiom longe vi, Elinborg', ;
fianĉino, atendi promesas?"
.....

'4 "Sep vintrojn atendos mi ;
sen konsento fratula, ; ne
edzigos vivan viron ; dum en
mi vivo brulas.

'5 Sep vintrojn atendos mi ;
kontraŭ fratula ŝato, ; ne
edzigos vivan viron ; eĉ se
min reĝo svatos."

'6 Petro sinjoro paŝas ; en la
ŝipan sinon: ; "Mi
malpermesas al ĉiu viro ;
mian fianĉinon!"

'7 Petro sinjoro paŝas ; ĉe la
ŝipa bivako: ; "Mi
malpermesas al ĉiu viro ;
dormi sur ŝia brako!"

'8 Sep vintroj forpasis jam, ;
Elin eksopiras, ; ŝultras sur
sin bluan mantelon, ; al
fenestro iras.

'9 Elin' ĉe fenestro staras, ;
elrigardas vaston, ; bela estis
la ŝipo, ; sur maro ŝi vidas
maston.

'10 "Bone konas mi la velojn,
; bone mi konas buspritojn, ;
bone konas mi la ŝipon, ; por
Petro sinjoro glitas."

'11 Elin iras al bordo
malsupren, ; for tabulojn
malŝlosis, ; bela estis la ŝipo ;
kiu ĉe kajo flosis.

'12 "Aŭdu vi, riĉaj komercistoj, ; kion vi havas por vendi?" ; "Ni havas robojn kaj ruĝan skarlaton, ; plej bonajn vi povas mendi."
 '13 "Ne pri roboj mi zorgas, ; nek pri ruĝa skarlato, ; mi malĝojas ĝismorten, ; estas fremduje frato"
 '14 "Li ne estas via frato, ; ĉar vi estas paro. ; Li en Danujo loĝas ; regas burĝon ĉe maro.
 '15 Li en Danujo loĝas, ; je nom' riĉa Petro sinjoro, ; li fianĉas al dana virino, ; ne kiel vi ŝi floras."
 '16 Elin iras de bordo supren, ; volvas sin en felo, ; iras ŝi en altan halon, ; sian fraton Ejrikon celas.
 '17 "Bone vi sidas, Ejrik, frato, ; jen min aŭskultu, kara: ; Ĉu vi estos mia stiristo ; trans la sala maro?"
 '18 "Vi eksidu ĉe mia tablo, ; kun mi hodiaŭ drinku! ; Moro fraŭlina ne estas veli ; sur maro, laŭ mia konvinko."

'19 Elin sin turnas de halo eksteren, ; pleje ŝi koleris: ; "Dio ne lasu min vivi tagon ; pli al vi petojn oferi."
 '20 Prenas ĉiujn fraŭlinojn ŝi, ; kunen sidigas en rondo, ; ŝi elprenas tondilon arĝentan ; hararojn ĉirkaŭtondos.
 '21 Prenas ĉiujn fraŭlinojn ŝi, ; hararojn tondas ĉe koloj ; poste instruas al ili ĉiuj ; jutan kavalirparolon*.
 '22 Prenas ĉiujn fraŭlinojn ŝi, ; faras kavalirajn vestojn, ; iras ili malsupren al bordo ; kie ŝi jam estis.
 '23 Ejrik al la bordo malsupren ; saman tagon iris: ; "Volas mi trans sala maro ; vian ŝipon stiri."
 '24 "Ne malpli mi vetas ol ; mian arĝentoringon: ; ke neniu vira homo ; ŝipan internon atingos!
 '25 " Ne malpli mi vetas ol ; arĝentan krucon mian: ; ke neniu vira homo ; venos sur ŝipon nian!
 '26a " Ne malpli mi vetas ol ; mian arĝentoŝnuron: ; ke neniu vira homo ; ŝipan tabulon suros!

'26b " Ne malpli mi vetas ol ;
mian arĝentoĉenon: ; ke
neniu vira homo ; sur nian
ŝipon venos!

'27 Tamen estis Elinborg', ;
brave brilas trema ; kaj ĉe
rudro stari iras ; kaj
servistinoj ekremas.

'28 Sur malhelan maron
elremis ; dum monatoj du, ;
neniun veteron havis ili ; por
vidi teron de pruo.

'29 Sur malhelan maron
drivis ; en monato tria, ;
neniun veteron havis ili ; por
vidi teron ian.

'30 Neniun veteron havis ili ;
por vidi teron de pruo, ; antaŭ
alta grundagreso ; falis la
ondoj bluaj.

'31 Diris mastrino Elinborg' ;
per la vorto unua: ; "Ni
prefere promesu almazon ;
por vidi teron de pruo!"

'32 Kelkaj promesis unun, ;
kelkaj promesis duujn, ; tiam
levis nebulo sin, ; ili vidis
teron de pruo.

'33 Ĉiuj promesis unun kaj
duujn, ; Elin triujn promesis ;
tiam levis nebulo sin, ; kaj
teron okuloj karesis.

'34a Frue estis en mateno, ;
ruĝas monton suno, ; tiam
levis nebulo sin, ; ĉe
Petrosinjora laguno.

'34b Frue estis en mateno, ;
suno ruĝas valon, ; tiam levis
nebulo sin, ; ĉe Petrosinjora
halo.

'35 Paskosemajnan la
vendredon* ; ili sur maron
ekvagis, ; kaj ne venis al tero
antaŭ ; sankta Martena tago*.
.....

'36a Ĵetas ili sian ankron ; sur
blankan sablan fundon, ;
paŝas unue Elinborg', ; metas
piedon sur grundon.

'36b Ĵetas ili sian ankron ; sur
blankan sablobedon, ; paŝas
unue Elinborg', ; sur teron
metas piedon.

'37 Meze en ĝardeno ŝi ;
surŝultrigas felon, ; veste
preta tiel iras, ; altan halon
celas.

'38 "Sana vi sidas, Petro
sinjor', ; ĉe via larĝa tablo! ;
Ĉu ĝentilaj fraŭloj tiel ;
vorton teni kapablas?

'39 "Bone vi sidas, Petro
sinjor' ; kaj mastrino dana! ;
Ĉu ĝentilaj fraŭloj tiel ; tenas
promeson manan?

'40 Petro sinjoro de tablo
turniĝas, ; poton arĝentan
tenas: ; "Dio du okulojn
benu, ; pri vi memoro plenas!
.....

'41 Aŭdu, mastrino
Inĝibjorg', ; al mi ne koleru, ;
dum mi sekvos nevon mian ;
en tritaga konkero.

'42 Dum mi sekvos nevon
mian ; en tritaga konkero, ; se
mi ne venos ĝis la kvara, ; ne
min atendu espere!"

'43 Respondis mastrino
Inĝibjorg', ; larmo vange
venas: ; "Li ne estas via nevo,
; tute mi komprenas."

'44 Respondis mastrino
Inĝibjorg', ; larmo vange
reflektas: ; "Li ne estas via
nevo, ; klare mi (tion spektas)
? (konjektas)."

'45 Respondis mastrino
Inĝibjorg', ; per tria vorto
finas: ; "Vire estas ŝi vestita, ;
havas hararon virinan."

'46 Sekvis ili al bordo sin, ;
ĉiuj en kompanio, ; Petro
sinjor' kaj Elinborg' ; kaj
Inĝibjorg' la tria.

'47 Inĝibjorg' staras sur
blanka sablo, ; ŝi multege
ploras, ; Elin staras en la
pruo, ; ne aŭdas ke ŝin
doloras.

'48 "Vivu nun bone,
Inĝibjorg' ; dana vi virin'! ;
Mi ricevis fianĉon mian, ;
dum tempo vi pruntis lin!

'49 "Vivu nun bone,
Inĝibjorg' ; ĉe rivero bunte! ;
Mi ricevis fianĉon mian, ;
longe mi donis prunte!"

'50 Ploranta sin turnis al sia
burg' ; mastrino Inĝibjorg', ;
ĝoja velas Petro sinjor' ;
hejmen kun Elinborg'.

'51 Nupto ilia drinkata estis, ;
viglis vivdestino, ; iris ambaŭ
en saman liton, ; Petro sinjor'
kaj edzino.

'52 Ĉu orienten, ĉu
okcidenten, ; ĉu mondo finon
ekstreman ; - oni venos en
saman liton ; se Dio
kunigemas.)

& Herr Peter och Elinborg:

< Översatt från färöiska av
Martin Strid (2016). Förklaringar
(*): '1 Åstundan: Kärlek. '48
Sprund: kvinna.>

'1 Herr Peter och Elinborg, ;
barn voro de så unga, ; lade
sin åstundan* samman, ;
mången har ödet tunga.

(×: **Nu lyster mig i dansen
att gå, ; Medan rosor och
liljor de gro så väl.**)

'2 Herr Peter och Elinborg, ;
barn voro de så rika, ; lade
sin åstundan samman, ;
mången har ödet slika.

'3 Lade han händer på hennes
hals, ; kysste så henne blida: ;
"Hur länge vill du, Elinborg, ;
fästemö, mig bida?"

'4 "Bida vill jag i sju vintrar ;
utan fränders råd, ; giftes icke
levande man, ; medan jag
leva må.

'5 Bida vill jag i sju vintrar ;
mot mina fränders vilja, ;
giftes icke levande man, ; om
än mig konung giljar."

'6 Herr Peter stiger ; ombord
på skeppet i sjö: ; "Jag
förbjuder varje man ; min
fästemö!"

'7 Herr Peter stiger ; ombord
på skeppet i hamn: ; "Jag
förbjuder varje man ; att sova
i hennes famn!"

'8 Sju vintrar förgångna voro,
; Elin tog till att längta, ;
axlar över sig kappan blå, ; i
glasgluggen att stånda.

'9 Elin står i glasgluggen,
; ser hon ut så vida, ; fager
var den skutan, ; hon ser efter
havet glida.

'10 Full väl känner jag
seglen, ; fullväl känner jag
rårna, ; fullväl känner jag
skutan den, ; som herr Peter
äger."

'11 Elin går till stranden
neder, ; sina bord hon sköt, ;
fager var så skutan, ; för
bryggorna flöt.

'12 "Hören I , rike köpmän! ;
vad haven I att sälja?"- ; "Vi
hava skrudar och skarlahan
röda, ; det bästa, frun kan
välja."

'13 Litet jag bryr mig om
skrudar ; och ej om skarlahan
röda, ; min bror är ur landet
ute, ; ty sörjer jag mig till
döden."

'14 "Han är ej din broder, ;
han är din fästeman, ; han är
sig i Dannemark, ; för borgen
råder han.

'15 Han är sig i Dannemark, ;
de kalla han herr Peter rike, ;
han haver fäst den danska fru,
; hon är ej dina like."

'16 Elin gångar från stranden
upp, ; sveper hon sig i skinn,
; så går hon i högan loft ; för
Erik, sin broder, in.

'17 "Väl sitter du, Erik,
broder min! ; Detta dig säger
jag: ; Vill du vara min
styrman ; över det salta hav?"
.....

'18 "Sätt dig neder vid mitt
bord, ; drick med mig i dag! ;
jag kallar det ej vara möased ;
att segla det salta hav."

'19 Elin snor sig av hallen ut,
; mycket var hon vred: ; "Gud
låte mig icke leva den dag, ;
jag bjude dig böner mer!"

'20 Tager hon alla möarna, ;
sätter samman i ring, ; hon
tog upp en silversax, ; hon
klipper hår omkring.

'21 Tager hon alla möarna, ;
hon klipper av dem hår, ;
sedan lärer hon alla dem ; det
jutiska riddare mål.

'22 Tager hon alla möarna, ;
skär dem riddare kläder, ; så
gånga de till stranden neder, ;
som Elin förut var.

'23 Erik gångar till stranden
neder; på den samma dag: ;
"Jag vill vara din styrman ;
över det salta hav."

'24 "Jag sätter icke mindre
vid ; än min silverring: ;
ingen kommer karlaman ;
inom skeppet kring!

'25 Jag sätter icke mindre vid
; än mitt silverkors: ; ingen
kommer karlaman; ombord
på skepp till oss!

'26 Jag sätter icke mindre vid
; än mitt silversnöre: ; ingen
kommer karlaman ; inom
skeppets före!"

'27 Ändå var det Elinborg, ;
drager sig upp åt lo, ; så går
hon till styret att stå, ; och
tärnorna att ro.

'28 Räckte ut på mörka havet ;
; månaderna båda, ; intet
väder fingo de ; till något
land att skåda.

'29 Räckte ut på mörka havet
; månaderna tre, ; intet väder
fingo de ; till något land att
se.

'30 Intet väder fingo de ; till
något land att skåda, ;
framför det höga vågbrottet, ;
föll den böljan blåa.

'31 Svarade fruén Elinborg ; i
första ordet med: ; "Lovom
hellre almosor, ; så få vi land
att se!"

'32 Somliga lovade ena, ;
Elin lovade två: ; då tog
dimman att lysa av ; de fingo
land att skåda.

'33 Alla lovade en och två, ;
Elin lovade trenne: ; dimman
tog så att lysa av, ; de fingo
land att känna.

'34 Arla var om morgonen, ;
solen rödgar fjäll, ; då tog
dimman att lysa av ; för herr
Peters hall.

'35 Fredagen i påskeveckan ;
foro de ut på hav, ; de
kommo icke till lands igen ;
förr än Sankt Mårtens dag.
.....

'36 Kasta de sitt ankare ; på
den vita sand, ; först stiger
fruén Elinborg ; med sin fot i
land.

'37 Ute mitt i örtagård ; axlar
hon sitt skinn, ; och så
klädder gångar hon ; i höga
hallen in.

'38 "Här sitten I, herr Peter, ;
över edra breda bord! ; Pläga
så alla höviska svenner ; hålla
sina ord?

'39 Väl sitten I, herr Peter, ;
och den danska fru! ; Pläga så
alla höviska svenner ; hålla
sin tro?"

'40 Herr Peter snor sig om
bordet fram ; med silverskål i
händer: ; "Signe Gud dina
ögon två! ; så gill jag dig
kände!"

'41 Hör du, fru Ingebjörg, ;
du var mig icke vred, ; medan
jag följer min systerson ;
trenne dagar i ledung!"

'42 Medan jag följer min
systerson ; trenne dagar i
ledung; kommer jag icke åter
den fjärde, ; så vänta mig
icke mera!"

'43 Svarade fru Ingebjörg, ;
tår på kinden rann: ; "Han är
ej din systerson, ; fullväl det
se jag kan."

'44 Svarade fru Ingebjörg, ;
tår på kinden blänker: ; "Han
är ej din systerson, ; det är
vad jag tänker."

'45 Svarade fru Ingebjörg; i
tredje ordet då: ; "På karlavis
haver hon kläder, ; som
kvinna haver hon hår."

'46 Följdes de till stranden
neder ; allt uti ena led: ; herr
Peter och Elinborg ; och
Ingebjörg den tredje.

'47 Ingebjörg ståndar på vitan
sand, ; svåra som hon gråter, ;
Elin ståndar i främre stäven, ;
hör ej, vad hon låter.

'48 "Lev nu väl, fru
Ingebjörg, ; du det danska
sprund*! ; Jag haver fått min
fästeman, ; jag lånte dig en
stund.

'49 Lev nu väl, fru Ingebjörg,
; vid ditt älvaränge! ; Jag
haver fått min fästeman, ; jag
lånte dig så länge."

'50 Gråtande snor sig fru
Ingebjörg ; åter mot sin borg,
; glader seglar herr Peter ;
hem med Elinborg.

'51 Drucket vart deras
bröllop, ; kått var deras liv, ;
gingo båda i ena säng ; herr
Peter och hans viv.

'52 Fare åt östan, fare åt
västan, ; fare åt världens
ända, ; de komma båda i
samma säng, ; som Gud vill
samman sända.

Färöiska kväden – 23 februari 2016

Sigurdskvädet – Völsungasagan, Sigurd Fafnesbane	Herr Peter och Elinborg Kväden på danska – Stolt Signhild
Kväden om vikingatiden Vilmundskvädet – Gårdaríke Jallgrimskvädet – Bjarmaland Sigmund Brestesson-kvädena Ormen länge – slaget vid Svolder	Stegräkning – printal Balladrockmusik – Týr Översättningar

Några länkar

Regin Smiður

<https://www.youtube.com/watch?v=IL3e8doV9kI>

Brestiskvæði (hela)

<https://www.youtube.com/watch?v=bbnniFYNRQo>

Ormurin langi (Týr)

<https://www.youtube.com/watch?v=BJ--Uw7a0tk>

Harra Pætur og Elinborg

<https://www.youtube.com/watch?v=SnATHQ8OPBM>

Stolt Signhild

<https://www.youtube.com/watch?v=I47Nd0n9DsQ>

Norda Kantaro (översatta)

<http://nk.tone.se/>, <http://nk.tone.se/NK%2044.pdf>